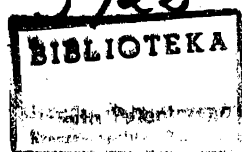

Warszawa, dnia 20 marca 1952 r.

C10j 3/22

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 34716

Kl. 24 e, 3/05

Główny Instytut Mechaniki

(Warszawa, Polska)

Gazogenerator, zwłaszcza do napędu pojazdów mechanicznych

Udzielono z mocą od dnia 8 kwietnia 1950 r.

Przedmiotem wynalazku jest gazogenerator, w którym pomiędzy paleniskiem a jego ścianką zewnętrzną umieszczony jest płaszcz, służący do doprowadzania gazu. Górna część tego płaszcza znajduje się w strefie odgazowywania. Taka konstrukcja gazogeneratora zapewnia lepsze wyzyskanie paliwa bez względu na warunki pracy gazogeneratora, co ma specjalne znaczenie przy napędzie pojazdów mechanicznych. W przypadku normalnych warunków pracy, przy występowaniu silnych wahań ilości wytwarzanego gazu i dopływu ciepła z wytwarzanego w generatorze gazu do strefy gazowania, zapewnia taki gazogenerator, praktycznie biorąc, niezmienny skład chemiczny gazu generatorowego; ponadto przy zwiększonym dopływie nie podgrzanego uprzednio powietrza unika się przesunięcia lub zmniejszenia strefy gazowania. Najkorzystniej jest, gdy palenisko i otaczający je płaszcz posiadają u góry kształt stożka, a w dolnej części — kształt cylindra, gdyż wówczas osiąga się silne opłukiwanie przez grzejne gazy generatorowe stożkowej części paleniska, w której znajduje się strefa gazowania.

Rysunek przedstawia przykład wykonania gazogeneratora według wynalazku. Palenisko *c*, ukształtowane w swej dolnej części cylindrycznie i w górnej stożkowo, zawieszono jest na pierścieniu kołnierzowym w dolnej części gazogeneratora, stanowiącej strefę gazowania 2; jest ono wyłożone materiałem ogniotrwałym. Pomiedzy paleniskiem *c* i zewnętrzną ścianą *e* znajduje się płaszcz *d*, osadzony luźno na popielniku gazogeneratora. Płaszcz ten służy do kierowania gazu generatorowego z paleniska do góry ku części stożkowej paleniska *c*, jak wskazują strzałki, która oddaje gazom część swego ciepła, ogrzewając w ten sposób strefę 1. Następnie gaz generatorowy zostaje skierowany do przestrzeni pierścieniowej między płaszczem *d* i zewnętrzną ścianką *e*, jak wskazują strzałki, i odprowadzony przez przewód *g*. Przy przechodzeniu przez tę przestrzeń gaz generatorowy zostaje oczyszczony z kurzu i lotnego popiołu w sposób znany dzięki przeprowadzeniu go przez specjalne, skierowane ku dołowi kanały okrężne. Do usuwania kurzu i lotnego popiołu z pierścieniowej przestrzeni pomiędzy płaszczem *d* a ścianą *e* przewidziany jest otwór *h*. Płaszcz *d*

może jednocześnie służyć do zawieszenia na nim luźno rusztu *k*. Przestrzeń nad rusztem i pod nim dostępna jest przez otwór popielnika.

Opisany gazogenerator jest tani i umożliwia szybką i łatwą wymianę bardziej obciążonych i częściej podlegających zużyciu jego części.

Zastrzeżenia patentowe

1. Gazogenerator, zwłaszcza do napędów pojazdów mechanicznych, znamieny tym, że pomiędzy paleniskiem (*c*) i ścianką zewnętrzną (*e*) posiada płaszcz (*d*) do kierowania stru-

mienia gazu, przy czym górna część tego płaszcza znajduje się w strefie gazowania (*1*).

2. Gazogenerator według zastrz. 1, znamieny tym, że palenisko (*c*) i płaszcz (*d*) w swych częściach górnych posiadają kształt stożkowy, a w dolnych — cylindryczny.
3. Gazogenerator według zastrz. 1 i 2, znamieny tym, że płaszcz (*d*) osadzony jest luźno w dolnej części gazogeneratora, a u dołu posiada luźno zawieszony ruszt (*k*).

Główny Instytut Mechaniki

